

[BYCZY *ai*

I sg f byczą.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII – XVIII w.

Przymiotnik od „byk” ‘samiec krowy’; pochodzący od byka: bo tho iest rzecz niepodobna/ by miály być [grzechy] krwią koźlą ábo byczą [sanguine taurorum et hircorum] zgłádzone. Leop Hebr 10/4 (Linde).

Cf **BYKOWY**

LZ